

בעניין שבין

התובעת

אוניברסיטת תל אביב

לבין

הנתבע

פסק דין

עו"ד אייל לוי, יו"ר

א. תמצית העובדות שאינן שנויות במחלוקת

1. האוניברסיטה מחזיקה בשלושה בתי חיות. אחד מהם, הוא בית החיות [REDACTED] בבתי החיות מחזיקים ומטפלים בחיות לצורכי מחקר. בכל המועדים הרלוונטיים לנשוא הקובלנה, שלושת בתי החיות נמצאים תחת ניהולו של הווטרינר הראשי, [REDACTED] בכל בית חיות מועסקים עובדי סגל מנהלי העוסקים בטיפול בחיות.
2. הנתבע החל את עבודתו באוניברסיטה כמטפל בחיות בשנת 2013. ביום 6.9.2016 עבר הנתבע לעבודה בבית החיות [REDACTED] בו יש צוות של כ- 8-6 מטפלים, ושימש שם כמטפל ראשי-תפקיד אותו הוא מבצע עד לעצם ימים אלה. בחודש יוני 2017 קיבל הנתבע קביעות בעבודה¹.
3. גב' [REDACTED] (להלן: "המתלוננת") החלה את עבודתה באוניברסיטה כמטפלת בצוות [REDACTED] ביום 1.8.2016 והועסקה בצוות עליו היה אחראי הנתבע כמטפל ראשי.
4. במהלך שנת 2017, לאחר טיול שהתקיים מטעם האוניברסיטה לעובדי בית החיות, נרקם בין הנתבע למתלוננת קשר אינטימי, שכלל קיום יחסי מין, ומשלוח תמונות חושפניות האחד לשני. באותה תקופה, הן הנתבע והן המתלוננת היו נשואים לאחרים. הקשר בין הנתבע למתלוננת התנהל באופן חשאי.
5. בסביבות חודש פברואר 2018 אשתו של הנתבע התקשרה [REDACTED] וביקשה ממנו להרחיק את המתלוננת מהנתבע לנוכח חשדותיה שמתקיים ביניהם קשר אינטימי. [REDACTED] זימן כל אחד מהשניים וניסה לברר את פשר השמועות. הן הנתבע, והן המתלוננת הכחישו שקיימו קשר אינטימי כלשהו. לטענת המתלוננת, היא הכחישה את קיום הקשר המיני, לבקשת הנתבע.
6. הקשר האינטימי בין המתלוננת לנתבע הסתיים במהלך שנת 2018.
7. המתלוננת קיבלה תקן בעבודה, והיתה בתקופת ניסיון לקבלת קביעות. ביום 28.7.2019, כשנה וחצי לאחר קבלת התקן במסלול ניסיון לקביעות, זימן [REDACTED] את המתלוננת לשיחת משוב,

¹ סעי' 32 לכתב תשובה מטעם הנקבל לקובלנה.

- בנוכחות הנתבע. בשיחה הודיע [REDACTED] למתלוננת על הארכת תקופת הנסיון שלה בארבעה חודשים נוספים, עקב דיווחי נוכחות לא אמינים, וזמני הפסקות שמתארכים מעבר לסביר.²
8. ביום 2.9.2019 זימן [REDACTED] את המתלוננת לשיחה נוספת, בנוכחות הנתבע, ומסר לה זימון לשימוע בטרם קבלת החלטה על סיום העסקה. זאת, בגין דיווחי נוכחות לא אמינים, הפסקות ממושכות, וחבלה בציוד מעבדה (כיבוי מכשיר IVIS בניגוד להנחיות מפורשות). השימוע אמור היה להתקיים מספר ימים לאחר מכן בפני [REDACTED] ובפני הנתבע.³
9. זמן קצר לאחר מעמד מסירת הזימון לשימוע, פנתה המתלוננת [REDACTED] וסיפרה לו אודות הקשר המיני שהיה לה עם הנלוו. לנוכח דברים אלה, נעצרו הליכי השימוע והנושא הועבר לבירור אצל הנציבה למניעת הטרדה מינית, גבי תמר ברוש (להלן: "הנציבה").
10. המתלוננת הועברה לבית חיות אחר ובוצעה הפרדה בינה לבין הנתבע.

ב. הליכי הבירור שהתבצעו במשטרה ובפני הנציבה

11. הנציבה החלה לבצע בירור בחודש ספטמבר 2019. בשלב זה הנתבע הכחיש שהיה לו קשר רומנטי/מיני כלשהו עם המתלוננת.
12. מעדות הנציבה עלה שבמסגרת חומרי הבירור נחשפה הנציבה לתמלילי הקלטות שתורגמו מרוסית, ועלה מהן חשש לאיומים. לפיכך הנושא הועבר לבדיקת המשטרה, וניתנה הנחיה לעצירה ועיכוב הבירור שהתנהל אצל הנציבה, עד לסיום בחינת המשטרה.
13. במשטרה נחקרו, בין השאר, המתלוננת, הנתבע, [REDACTED] הוצגו בפניו פרוטוקולים של עדות המתלוננת במשטרה מיום 25.11.2019 (ת/18), מיום 11.8.2020 (ת/19); עדות הנתבע במשטרה מיום 7.1.2020 (ת/8), מיום 10.1.2020 (ת/9) ומיום 8.4.2021 (ת/10); עדות [REDACTED] במשטרה מיום 6.1.2020 (ת/1).
14. בחקירת הנתבע במשטרה ביום 7.1.2020 הכחיש הנתבע כל קשר מיני עם המתלוננת. בחקירתו במשטרה מיום 20.1.2020, הגיע הנתבע למשטרה מיוזמתו, והודה כי ניהל רומן עם המתלוננת.
15. חקירת הנתבע במשטרה היתה בחשד ל"מעשה מגונה באדם ובעילה תוך ניצול מרות ביחסי עבודה"⁴.
16. לאחר סיום החקירה במשטרה, התקבל אישור להשלמת הבירור בפני הנציבה, ובמהלך חודש יולי 2021 הנציבה חידשה את הבירור שנערך בפניה. בעדותו אצל הנציבה בשלב זה, טען הנתבע כי לאחר הוועדות עם עוה"ד שלו, הוא מנוע מלהשיב על חלק משאלותיה של הנציבה, ככל הנראה בשל כך שבאותו שלב עדיין לא התקבלה החלטת הפרקליטות אם יועמד לדין או לא.
17. הוצגו בפניו עדויות שגבתה הנציבה לפני חקירת המשטרה כדלקמן: עדות המתלוננת מיום 5.9.19 (ת/16), עדות הנתבע מיום 9.9.2019 (ת/7). עדויות השלמה שגבתה הנציבה לאחר חקירת המשטרה כדלקמן: עדות המתלוננת מיום 15.7.2021 (ת/20), עדות הנתבע מיום 21.7.2021 (ת/12) ומיום 26.7.2021 (ת/13). המלצות ומסקנות הבירור שערכה הנציבה, לא הוצגו בפניו.
18. ביום 1.11.2021 הודיעה פרקליטות מחוז ת"א (פלילי), כי לאחר שימוע שהתקיים לנתבע, "הוחלט לגנוז את התיק נגד החשוד בעילה של חוסר בראיות מספיקות, מבלי להגיש נגדו כתב אישום."⁵

² נספח 4 לתיק המוצגים של קובלת.

³ נספח 5 לתיק מוצגי הקובלת

⁴ נספח 1 לכתב תשובה מטעם הנקבל

⁵ נספח 3 לכתב תשובה מטעם הנקבל

תקציר טענות המתלוננת

19. לטענת המתלוננת, הנתבע הוא זה שיזם את הקשר המיני בין השניים. אמר לה "אם לא היית נשואה הייתי חוטף אותך", הציע לה ללכת לארוחת בוקר בנמל, בטיול שהתקיים מטעם העבודה, הנתבע ישב לידה, וכאשר היא ליטפה לעצמה את הרגל, הוא אמר ש"יכול לעשות לה נעים" ניסה לגעת בה והיא התנגדה, לפיכך ניסה רק להתחבר איתה. הנתבע נהג להתעניין בשלומה של המתלוננת, כאשר היתה בוכה בעבודה עקב בעיות שחווה עם בעלה. המתלוננת מאשרת שהיא מצידה שיתפה את הנתבע במצוקותיה, וזכתה בתמיכתו – נתן לה הפסקות מנוחה, והחליף אותה בביצוע חלק מעבודתה.
20. במועד כלשהו סמוך לאחר הטיול מטעם העבודה שהתקיים בשנת 2017, הנתבע ביקש מהמתלוננת להגיע למחסן שהיא לא אמורה להמצא בו. במחסן נישק וחיבק אותה, יזם קיום יחסי מין. המתלוננת אמרה לנתבע כי היא חוששת, מאחר ששניהם נשואים וניסתה לעצור את התהליך, ואולם הנתבע הרגיע אותה ששניהם אנשים בוגרים, שאיש לא ידע, וכי הוא יעזור לה וידאג לעתידה ולצרכיה. לאחר אותו מקרה, המשיכו השניים לקיים יחסי מין בסתר על בסיס יומיומי.
21. המתלוננת טוענת שקיימה את יחסי המין עם הנתבע מתוך חשש לאבד את מקור הפרנסה, לאחר שבעלה פשט רגל. הנתבע נתן לה להבין שבזכותו היא נמצאת בעבודה.
22. יחסי המין התקיימו במתקני האוניברסיטה, או בחדרים שכורים או ברכב מחוץ לאוניברסיטה. היחסים התקיימו לאחר שעות העבודה וגם בשעות העבודה, לאחר השעה 12:00.
23. במסגרת הקשר, המתלוננת קיבלה מתנות מהנתבע, הם יצאו יחד לספא ולמסעדות, שלחו תמונות אחד לשני (תמונות בעירום או בבגדים תחתונים).
24. [REDACTED]
25. לאחר שאשת הנתבע נחשפה לקשר בין המתלוננת לנתבע, היא הודיעה על כך לבעלה של המתלוננת. בעקבות זאת, המתלוננת התגרשה מבעלה.
26. המתלוננת היא זו שביקשה להפסיק את הקשר עם הנתבע לאחר שהכירה בן זוג חדש. באותה תקופה היא קיבלה תקן לתקופת נסיון לקביעות, והנתבע נתן לה להבין שקבלת הקביעות מותנית בהמלצתו.
27. לאחר שהמתלוננת סיימה את הקשר עם הנתבע, הוא החל להתלונן עליה ולהעיר על עבודתה. גם הנתבע וגם אשתו, אמרו למתלוננת שהיא עובדת במקום בזכות הנתבע וכי היא לא תקבל קביעות.
28. לפני שהמתלוננת יצאה לחופשה, בין התאריכים 15.8. – 1.9. 2019, הנתבע נתן לה "פליק" על הישבן ואמר לה "תהני מהחופשה". לאחר שחזרה מהחופשה, ונודע לנתבע שבן הזוג החדש של המתלוננת הוא ערבי, שאל אותה הנתבע האם היה שווה להחליף את איבר המין שלו באיבר מין של ערבי.

29. ביום 2.9.2019 המתלוננת זומנה לשימוע בעניין המשך עבודתה או סיומה, בין השאר גם בגין כך שחיבלה בציוד מעבדה יקר וכיבתה מכשיר IVIS CT, שניתנה הנחיה מפורשת שלא לכבות אותו. לטענת המתלוננת, הנתבע הוא זה שהנחה אותה לכבות את המכשיר לצורך הגעה של טכנאי.

תקציר טענות הנתבע

30. בעדות הראשונה שנתן הנתבע בפני הנציבה ביום 9.9.2019, הכחיש הנתבע את כל הטענות בדבר הקשר המיני עם המתלוננת, הכחיש שיצא עמה לארוחות משותפות, הכחיש ששלח תמונות עירום שלו למתלוננת אבל אישר שקיבל ממנה תמונות שלה, הכחיש שאמר למתלוננת שהיא נמצאת בעבודה בזכותו, הכחיש ש"חיפש" את המתלוננת בעריכת ביקורות, הכחיש שהנחה את המתלוננת לכבות את מכשיר IVIS היקר במעבדה, הכחיש ששאל את המתלוננת האם "היה שווה להחליף את איבר מינו באיבר מין של ערבי, הכחיש שאמר למתלוננת שידאג שהיא לא תמשיך את עבודתה.⁶

31. בעדות הראשונה של הנתבע במשטרה, ביום 7.1.2020, חזר הנתבע על הכחשת כל קשר רומנטי/מיני עם המתלוננת. טען שהמתלוננת ביקשה "להתחיל איתו", שלחה לו תמונות חושפניות. כשעומת עם העובדה שמהטלפון שלו נשלחה גם תמונה חושפנית שלו אל המתלוננת, לא היה לנתבע הסבר לעניין, למעט הסברה שהמתלוננת נכנסה לטלפון שלו ושלחה את התמונה לעצמה. הנתבע טען שהוא מיוזמתו פנה לעובדת סוציאלית באוניברסיטה וביקש לעבור לאתר עבודה אחר באוניברסיטה. טען שלפני שהמתלוננת התגרשה מבעלה, הוא הלך לשוחח עם בעלה ואמר לו שלא היה שום קשר מיני בין השניים. לאחר שנמסר למתלוננת הזימון לשימוע היא איימה עליו שאם לא יעזור לה, היא "תעשה בלגאן".
הכחיש שהפליק על ישבנה של המתלוננת לאחר שכבר נפרדו, והכחיש את המשפט שהיא טענה שאמר לה לאחר שנודע לו שבן הזוג החדש שלה הוא ערבי. הכחיש שאמר למתלוננת לכבות את מכשיר IVIS במעבדה בניגוד להנחיות.⁷

32. בעדות הנתבע במשטרה מיום 20.1.2020, הסביר הנתבע שבחקירה הראשונה הכחיש את היחסים עם המתלוננת כי חשש לאבד את משפחתו, אם אשתו תגלה את האמת, ועתה בא כדי לספר את האמת מיוזמתו, לאחר שכבר סיפר את האמת לאשתו. לגרסתו, הוא התאהב במתלוננת והיא בו. התחיל קשר מיני רומנטי הדדי לאחר הטיול מטעם העבודה, הוא אף שקל להתגרש מאשתו ואחר כך נמלך בדעתו. הקשר הרומנטי נמשך חודשים בודדים. הוא זה שיזם את הפרידה מהמתלוננת, למורת רוחה. הנתבע המשיך להכחיש את הטענה שיחסי המין התקיימו גם במקום העבודה, טען שהתקיימו רק לאחר העבודה ומחוץ לאוניברסיטה.
הכחיש את הטענה שאמר לה לכבות את מכשיר IVIS במעבדה, הכחיש שמתקיימים יחסי מרות בינו לבין המתלוננת.⁸

33. בהליך המשמעתי בפניו, חזר הנתבע על הטענות כאמור בגרסה השנייה שנתן במשטרה ביום 20.1.2020, הכחיש כל טענה שאמר למתלוננת שהיא בעבודה רק בזכותו, טען שלא התקיימו יחסי מרות בינו לבין המתלוננת, שהקשר התקיים ביוזמת המתלוננת וברצון הדדי, שהוא זה שסיים את הקשר למורת רוחה של המתלוננת. בסיכומיו, הוסיף וטען הנתבע כי האוניברסיטה לא עשתה

⁶ נספח ת/ 7 תרשומת שיחה נציבה והנתבע מיום 9.9.19.

⁷ נספח ת/ 8 העדות הנתבע במשטרה מיום 7.1.2020.

⁸ נספח ת/ 9 עדות הנתבע במשטרה מיום 20.1.2020.

מספיק כדי לחדד את הנהלים למניעת הטרדה מינית בהבאתם לידיעתו, טען שהאוניברסיטה לא ביררה ולא בדקה כראוי תלונות הטרדה שהוגשו לכאורה כנגד המתלוננת, טען שמאחר שהנושא נבדק במשטרה והתיק שם נסגר מחוסר ראיות, יש לזכותו.

ד. סעיפי עבירות המשמעת בהן מואשם הנתבע בהליך שבפנינו

34. כמפורט בכתב הקובלנה, סעיפי עבירות המשמעת בהן מואשם הנתבע הן כדלקמן:
35. הטרדה מינית לפי סעיף 3.7 לתקנון המשמעת של האוניברסיטה הקבוע בהוראה 005-04 (להלן: "תקנון המשמעת"), על יצירת קשר מיני תוך ניצול יחסי מרות בעבודה.
36. קיום יחסים אינטימיים במסגרת יחסי מרות ו/או אי דיווח על יחסים כאמור, לפי סעיף 3.8 לתקנון המשמעת.
37. התנכלות לפי סעיף 3.7 לתקנון המשמעת, על כך שלאחר סיום הקשר האינטימי עם המתלוננת ובשל סיום הקשר, התלונן הנתבע על תפקודה, באופן שהשפיע על מעמדה המקצועי באוניברסיטה.

ה. ההליכים והעדויות שנשמעו בפני ועדת המשמעת

38. ועדת המשמעת בראשות הח"מ, קיבלה את מינויה ביום 16.4.2023. הועדה התכנסה לשיבה ראשונה ביום 8.5.2023, בישיבה זו נשמעו העדים הבאים:
- 38.1. [REDACTED] - עוזרת מנהלית בבית החיות ואחראית על כח אדם.
- 38.2. [REDACTED] - הממונה על מנהלת המרכז לשירות וטרינרי בתי החיות של אוניברסיטה.
39. ישיבה שניה של הועדה נדחתה לאור מצב רפואי של המתלוננת והתקיימה ביום 25.7.2023. בישיבה זו נשמעו העדים הבאים:
- 39.1. המתלוננת.
- 39.2. גבי תמר ברוש- הנציבה למניעת הטרדה מינית.
- 39.3. הנתבע.
- 39.4. [REDACTED] - מטפלת בבית חיות באוניברסיטה.
- 39.5. [REDACTED] - מטפל בבית חיות באוניברסיטה.
40. ביום 23.7.23 ביקש הנתבע להעיד מטעמו גם את [REDACTED] זאת, בטענה שבראשית שנת 2017, הוטרו על ידי המתלוננת שהציעה לכאורה לקיים איתו יחסים כלשהם. טענת הנתבע היתה, כי עדות זו יכולה להעיד על שיטה, או התנהגות חוזרת של המתלוננת. לא אישרנו את עדותו של [REDACTED] זאת, מאחר שמדובר במערכת עובדתית חדשה ונפרדת מזו שעמדה לבירור בפנינו. מערכת עובדות כזאת, ככל שיש בה ממש, צריכה להתברר בהליך נפרד, וממילא לא מצאנו בעדות זו משום רלוונטיות להכרעה באישומים שהופנו כלפי הנתבע בהליך הנוכחי.

**1.1. האישום הראשון - הטרדה מינית לפי סעיף 3.7 לתקנון המשמעת של האוניברסיטה
הקבוע בהוראה 04-005, על יצירת קשר מיני תוך ניצול יחסי מרות בעבודה**

41. סעיף 3.7 לתקנון המשמעת, קובע עבירה של "הטרדה מינית או התנכלות כהגדרתן בנוהל למניעת הטרדה מינית באוניברסיטת תל-אביב [הוראה 015-01].
42. בסעיף 2 לנוהל למניעת הטרדה מינית באוניברסיטה, נקבעה הגדרת עבירה של הטרדה מינית, כאימוץ ההגדרה שבסעיף 3(א) לחוק למניעת הטרדה מינית. בכלל זה, כוללת ההגדרה גם מקרים של הצעות חוזרות בעלות אופי מיני, והתייחסויות חוזרות המופנות לאדם, המתמקדות במיניותו, על אף שהאדם אליו מופנות ההצעות, הראה שאינו מעוניין בהן. ואולם, בשני המקרים הללו, אין צורך להראות אי הסכמה של האדם אליו הופנו ההצעות וההתייחסויות, ככל שמדובר במקרה של ניצול מרות ביחסי עבודה.
43. לא נטען בפנינו, כי המתלוננת התנגדה לקשר המיני עם הנתבע או הראתה לנתבע שאינה מעוניינת בקשר. זאת, למעט גרסאות סותרות בין המתלוננת לנתבע, בנוגע לשאלה כיצד התחיל הקשר, ומי סיים אותו.
44. לאור האמור, לצורך בחינת מרכיבי העבירה, דהיינו האם הקשר המיני בין הנתבע למתלוננת התקיים תוך ביצוע עבירה של ניצול יחסי מרות, יש לבחון שתי שאלות:
- 44.1. האחת, האם התקיימו יחסי מרות בין הנתבע למתלוננת?
- 44.2. השנייה, ככל שהתקיימו יחסי מרות- האם היה ניצול יחסי מרות?

האם התקיימו יחסי מרות בעבודה בין הנתבע למתלוננת?

45. הנתבע הכחיש בפנינו שהתקיימו יחסי מרות בעבודה בינו לבין המתלוננת.
46. בעדותו הראשונה של הנתבע בפני הנציבה, ביום 9.9.19, אישר הנתבע כי הוא האחראי על המתלוננת.⁹ ואולם בעדותו בפנינו, טען שלא הבין מה הפרוש לשאלות שנשאל בעניין זה וכי הוא לא הממונה על המתלוננת. לשיטתו, הגורם הממונה על המתלוננת (וגם עליו), הוא [REDACTED] הווטרנר הראשי. [REDACTED] הוא בעל הסמכות לקבלת החלטות, הוא גם זה שמוגדר כ"ממונה" בחוזי העבודה של עובדי בית החיות. לטענת הנתבע, בתפקידו כמטפל ראשי, הוא היה אחראי על חלוקת עבודה ומשימות בין עובדי הצוות, סידור עבודה לעובדי בית החיות בחופשות, חגים, היעדרויות מחלה¹⁰, והוא היה הגורם המקשר בין בית החיות לבין [REDACTED] יחד עם זאת, טוען הנתבע כי אין לו סמכויות לתת הבטחות לעובדים או לקבל החלטות לגביהם.¹¹
47. מעדותה של [REDACTED] עוזרת מנהלית ואחראית על כח אדם בבית החיות, עלה שמעבר לחלוקת משימות, וסידור עבודה שמבצע הנתבע מתוקף תפקידו כמטפל אחראי, הנתבע הוא גם הכתובת הראשונה לפניו של העובדים בצוות עליו הוא אחראי, הוא נותן חוות דעת על העובדים

⁹ נספח ת/ 7 - עדות הנתבע בפני הנציבה מיום 9.9.19.

¹⁰ ראה גם נספח 4 לכתב תשובה מטעם הנקבל- "הגדרות תפקידים ב [REDACTED]

¹¹ עדות התובע בפרוטוקול ועדת משמעת מיום 25.7.23 עמ' 49

בצוות לקראת שיחות הערכה ולקראת קבלת החלטות על קידום. מתייעצים עם הנתבע בענין העלאות שכר של עובדים, ויש משקל רב להמלצותיו.¹²

48. העיד, שבין השאר, תפקידו של הנתבע הוא להדריך את העובדים, לפקח על עבודתם, לדווח ולהתריע כאשר עובד לא מבצע את עבודתו כראוי. החלטות לגבי קידום בעבודה, מתן קביעות בעבודה, מתקבלות בדרך כלל לאחר התייעצות משולשת של [REDACTED] עם הנתבע וגבי [REDACTED] כאשר [REDACTED] הוא הפוסק האחרון. העיד כי הוא נותן משקל רב להמלצתו של הנתבע, וכי עובדי בית החיות מודעים לכך שלנתבע יש משקל בהמלצה על הקידום שלהם בעבודה.¹³

49. באופן ספציפי בהתייחס למתלוננת, [REDACTED] אישר בעדותו שהתייעץ עם הנתבע אם לתת תקן עבודה למתלוננת או לעובד אחר. היתה ביניהם גם הסכמה על מתן התקן לעובד האחר, שהיתה הערכה גבוהה יותר לביצועיו בעבודה, ואולם התקן ניתן בסופו של דבר למתלוננת לנוכח הצלחה טובה יותר בבחינות התאמה שערכו השניים.¹⁴

50. בפועל הנתבע העביר לגבי [REDACTED] דיווחים שוטפים על עובדים שנתפסו על התנהלות לא תקינה. בכלל זה העביר על המתלוננת ועל עובדת נוספת, תלונה על דיווחי נוכחות לא אמינים.¹⁵

51. הנתבע היה נוכח בשיחת משוב שערך [REDACTED] למתלוננת ביום 28.7.19, בה התקבלה החלטה על הארכת תקופת הנסיון של המתלוננת לקבלת קביעות בעבודה לנוכח דיווחים לא אמינים מצידה.¹⁶ כשנשאל [REDACTED] מדוע נכח הנתבע במעמד שיחת המשוב וההחלטה על הארכת הקביעות, ענה כך: **"יש היררכיה בבית החיות, היא כזאת שהנתבע הוא המטפל הראשי ואם יש בעיות עם איזשהו עובד אז [REDACTED] נוכח בשביל, כי הוא חלק משמעותי בהתנהלות של בית החיות."**¹⁷

52. בחקירתו הנגדית, נשאל [REDACTED] האם הוסבר לנתבע באיזשהו אופן שיש יחסי מרות בינו לבין המתלוננת? תשובתו היתה כדלקמן: **"בואי נעשה את זה פשוט, בעקבות מקרה שהיה לנו לפני כמה שנים במטפל בתוך בית החיות, אין מצב שזה לא היה ברור כשמש בצהרי היום, ש [REDACTED] הוא המטפל הראשי ואין שום סיכוי שיכול להיות לו משהו עם אחת העובדות, שאם יש משהו, זה בניגוד לכללים ולהדרכות ולהכל. זה ברור מעבר לכל ספק."**¹⁸

53. הנתבע אישר בחקירתו, שכמטפל ראשי, הוא מועסק במתח דרגות 9-12, הגבוה יותר ממתח הדרגות 8-11 בו הועסק כשהיה מטפל מן המניין.¹⁹

54. על פי פסיקת בית המשפט העליון, ההגדרה למרות ביחסי עבודה, היא הגדרה רחבה:

"מרות במשמעותה הפשוטה היא שליטה של הממונה על מי שכפוף לו. מרכיב המרות כולל בחובו גם השפעה וסמכות עקיפה ואינו מוגבל ליחסים של מעסיק או ממונה ישיר בלבד."²⁰

¹² עדות [REDACTED] בפרוטוקול ועדת משמעת מיום 8.5.23, עמ' 7-9.

¹³ עדות [REDACTED] בפרוטוקול ועדת משמעת מיום 8.5.23, עמ' 23-24.

¹⁴ עדות [REDACTED] בפרוטוקול ועדת משמעת מיום 8.5.23, עמ' 25-26.

¹⁵ נספח 6 לתיק המוצגים מטעם הקובלת. ועדות גבי [REDACTED] בפרוטוקול מיום 8.5.23, עמ' 16.

¹⁶ נספח 4 לתיק המוצגים מטעם הקובלת, סעיף 3 לשיחת משוב והארכת תקופת נסיון.

¹⁷ עדות [REDACTED] בפרוטוקול מיום 8.5.23, עמ' 28-25.

¹⁸ עדות [REDACTED] בפרוטוקול מיום 8.5.23, עמ' 43.

¹⁹ עדות הנתבע בפרוטוקול מיום 25.7.23, עמ' 87.

²⁰ עש"מ 4790/04 מדינת ישראל נ' בן חיים פורסם בנבו (2.5.2005), עמ' 267; וראה גם עש"מ 1599/03 אברהם טאפירו נ' נציבות שירות המדינה (פורסם בנבו).

55. במקרה שלפנינו, אין ספק שהנתבע "שלט" על המתלוננת כמי שכפופה לו בכל הנוגע לחלוקה וסידור עבודה. אין ספק שהנתבע היה אמור לפקח על עבודת המתלוננת. בכלל זה, "שלט" על הדיווחים שהעביר לצורך ביצוע שיחות "הערכת עובד" למתלוננת, הן לחיוב והן לשלילה. דהיינו אמור היה לדאוג להעברת דיווחים גם ככל שלא ביצעה את עבודתה כראוי. הנתבע עצמו אישר שהעביר חוות דעת טובות על המתלוננת ולעיתים, בחר "לסגור עיניים" ולא העביר עליה דיווחים.²¹ ברור איפה, שהיתה לנתבע, מתוקף תפקידו, השפעה ממשית על קידומה של המתלוננת בעבודה, ובכלל זה השפעה על שאלת מתן מעמד של קביעות, או פיטורים מהעבודה. כפי שהעיד [REDACTED], הגם [REDACTED] היה הפוסק האחרון, הנתבע היה גורם חשוב ומשמעותי בהתייעצויות בעניין החלטות הנוגעות לעובדי בית החיות עליהם היה אחראי, ובכלל זה על המתלוננת.

56. לפיכך, אנו קובעים שהתקיימו יחסי מרות בעבודה בין הנתבע למתלוננת.

57. בסיכומי הנתבע הועלתה טענה שלכל היותר מדובר במקרה זה ב"יחסי השפעה", כפי שהוגדרו לאחרונה בפסיקת בית הדין הארצי לעבודה²². איננו מקבלים טענה זו. הגדרת "יחסי השפעה" באותה פסיקה, מתארת קיום פער כוחות בין שני עובדים, שאינו נובע מכפיפות בעבודה. באותו מקרה, יחסים כאלה הוגדרו בין טבח ותיק, למלצרית צעירה בראשית דרכה באותו מקום עבודה, כאשר הטבח כלל לא ממונה על המלצרית, אך מכח הותק והקשרים שלו בעבודה, יש לו יכולת השפעה. לעומת זאת, במקרה שלפנינו, מתקיימים יחסי שליטה ומרות ישירים בין המתלוננת לנתבע, מכח תפקידו של הנתבע. אמנם הגורם המוסמך לקבל החלטות משמעותיות ביחס למתלוננת הוא [REDACTED] מנהל בכיר יותר בהיררכיה, ולא הנתבע, אולם לנתבע יש מעמד ברור בהיררכיה הניהולית מעל המתלוננת, ושליטה משמעותית על חוות הדעת שמועברות בגינה וכך גם השפעה ישירה על ההחלטות שיתקבלו בגינה.

האם התקיים היסוד של ניצול יחסי מרות בעבודה?

58. אין מחלוקת שמערכת היחסים המינית בין המתלוננת לנילון, לא התנהלה בכפיה, אלא בשיתוף פעולה של שני הצדדים. יחד עם זאת, קיימות הבדלי גרסאות בין המתלוננת לנתבע, במספר סוגיות עובדתיות. נעמוד על סוגיות אלה תחילה, כמפורט להלן:

59. סוגיה ראשונה היא בשאלה מי יזם את הקשר האינטימי-

59.1. לגרסת המתלוננת היוזמה היתה כולה של הנתבע. תחילה במילים "אם לא היית נשואה הייתי חוטף אותך", הנתבע הביע התעניינות במצוקות האישיות של המתלוננת והיא שיתפה אותו בקשיים שהיא חווה עם בעלה, לאחר מכן הנתבע ליטף לה את הרגל בנסיעה באוטובוס בטיול המחלקה, ולאחר מכן קיים עמה יחסי מין לראשונה במחסן באוניברסיטה, כאשר הנתבע הוא היוזם את קיום יחסי המין ופועל אקטיבית, מוריד את בגדיה, המתלוננת מביעה חשש מהסיצואציה לנוכח היותם נשואים, והנתבע מרגיע אותה. יש לציין שבעניין זה, המתלוננת נתנה עדות מפורטת, ועקבית הן בעדותה בפני הנציבה, הן בעדות במשטרה וגם בעדות בפני ועדת המשמעת.

59.2. בעדויותיו הראשונות של הנתבע בפני הנציבה ובמשטרה, הכחיש הנתבע את הקשר המיני בינו לבין המתלוננת באופן גורף. מן הסתם הכחיש גם שהוא זה שיוזם את הקשר. בעדותו השנייה במשטרה מיום 20.1.2020, כאשר בא הנתבע מיוזמתו למשטרה בטענה כי הוא בא

²¹ עדות הנתבע בפרוטוקול מיום 25.7.23, עמ' 50 שו' 1-5.

²² ע"ע 35999-10-21 פלוגית פלוגית נ' חברה פלוגית ופלוגי (פרסם בבנו)

לומר את האמת, אישר הנתבע את קיום הקשר המיני, אבל סיפק גרסה דלה מאד לשאלה כיצד התחיל הקשר. כך, הנתבע הכחיש שנגע במתלוננת במהלך הנסיעה בטיול²³ וטען באופן כללי ש"יכל הקשר הזה התחיל בדיוק אחרי הטיול שאני והיא הזמנו חדר מהנייד שלה כי אני לא יודע פרטים היא השיגה את הפרטים של החדרים מהאתר."²⁴ בעדותו בפנינו, הוסיף הנתבע פרטים חדשים, ו**לראשונה טען**, שהקשר האינטימי החל בכך שהמתלוננת הציעה לו טרמפ ברכבה, ביקשה שינהג במקומה, וכאשר הוא על ההגה, היא החלה ללטף אותו בכתפיו ומכאן זה התפתח.²⁵

59.3. מאחר שהנתבע הכחיש את הטענה שנגע במתלוננת כבר בטיול באוטובוס, הובאו מטעמו שני עדים, **נ** ו**נ** - עובדים שהשתתפו בטיול וישבו בסביבת הנתבע במושב האחורי של האוטובוס. השניים העידו שהמתלוננת היא זו שניגשה מיוזמתה מהמושב שלה בקדמת האוטובוס, אל המושב האחורי שם ישב הנתבע ולא להיפך. הם גם העידו שלא ראו שהנתבע נגע בה, לא שמעו את נושאי השיחה ביניהם, ומעדותם עלה שגם לא נתנו תשומת לב מיוחדת ולא יכלו לראות את כל הנעשה. לפיכך, לא מצאנו בעדויות אלה משום תרומה ממשית לכירור העובדות.

60. לאור האמור לעיל, נתנו אמון בגרסת המתלוננת שהיתה מפורטת ועקבית, על פני גרסת הנתבע, שהיתה דלה בפרטים ומתפתחת, בכל הנוגע לתיאור הטכני של תחילת הקשר המיני בין השניים, כאשר הנתבע הוא היוזם. עם זאת, אנו סבורים שהמתלוננת היתה מעוניינת בקשר, היא היתה ביחסי ידידות עם הנתבע, שיתפה אותו במצוקות אישיות עם בעלה, וחיפשה את קרבתו.

61. סוגיה שניה - השאלה מה היה ארכו של הקשר האינטימי ומי הביא לסיומו -

61.1. לטענת המתלוננת בעדות שבפנינו, הקשר התחיל מאמצע שנת 2017, ונמשך עד לחודש יוני 2019.²⁶ בחקירתה הנגדית, אישרה שהקשר החל בסביבות ספטמבר 2017 ונמשך כשנה.²⁷ בעדותה במשטרה, אישרה המתלוננת שבחודש ספטמבר 2018 כבר היה לה בן זוג חדש ובאותו מועד כבר הסתיים הקשר בינה לבין הנתבע.²⁸ כמוכן, טוענת המתלוננת, שהיא זו שהביאה את הקשר לסיומו.

61.2. הנתבע העיד שהקשר האינטימי נמשך "חודשיים וקצת" והסתיים בתחילת פברואר 2018 ביוזמתו לאחר שהבין ש**יהבחורה הזאת היא לא בשבילי** " למרות שהתאהב בה. לטענתו המתלוננת רצתה בהמשך הקשר ולמרות דחיותיו היא המשיכה לפנות אליו בענין גם בתקופה מרץ-מאי 2018, שאז הודיעה לו שכבר יש לה בן זוג חדש.

61.3. הוצגו בפנינו מכתבים שכתבה המתלוננת לנתבע. מכתבי אהבה רומנטיים, שתוכנם מעיד באופן ברור על אהבתה וכמיהתה של המתלוננת לקשר הרומנטי עם הנתבע. המכתבים לא נושאים תאריכים אולם מאחד מהם עולה בבירור, כי הנתבע הוא זה שיזם את סיום הקשר האינטימי. המכתב כולל משפטים כגון: **"אני נזכרת בכל התקופה והרגעים שהיינו ביחד וזה מעלה לי חיוך וגם דמעה באותו הרגע... הכי יחסר לי החיבוק שלך... רציתי פשוט להיות איתך כל דקה... אבל זה כבר מאחורינו ואתה המשכת קדימה לדרך שלך שאני כבר לא נמצאת שם (כי ויתרת)... ואני באמת התכוונתי שאמרת שאני אוהבת**

²³ נספח 9 עדות במשטרה מיום 20.1.20 עמ' 3 שוי' 36-38.

²⁴ נספח 9 עבודת במשטרה מיום 20.1.20 עמ' 2 שוי' 13-15.

²⁵ עדות הנתבע בפרוטוקול מיום 25.7.23 עמ' 47 שוי' 12-20.

²⁶ עדות המתלוננת בפרוטוקול מיום 25.7.23 עמ' 3 שוי' 25-25 עמ' 4 שוי' 3.

²⁷ עבודת המתלוננת בפרוטוקול מיום 25.7.23 עמ' 15-16.

אותך ומוכנה לוותר על הכל למענך אבל כנראה שזה לא מספיק...".²⁹ המתלוננת נחקרה על מכתבים אלה, ולא נתנה הסבר מניח את הדעת לשאלה כיצד מכתבים אלה מתיישבים עם טענתה שהיא זו שסיימה את הקשר הרומנטי.³⁰

62. מן האמור לעיל עולה שהמתלוננת נתנה גרסה מתפתחת ביחס לתקופת הקשר האינטימי, עם סטיית מועדים קיצונית. תחילה תארה קשר שנמשך שנתיים, לאחר מכן הודתה שהקשר נמשך כשנה. בענין זה אנו סבורים שהאמת קרובה יותר לעדותו של הנתבע, ואנו מגיעים למסקנה שהקשר האינטימי התנהל ככל הנראה בין החודשים ספטמבר 2017 עד פברואר 2018. אנו מגיעים למסקנה שהנתבע הוא זה שסיים את הקשר והקשר הסתיים למורת רוחה של המתלוננת שהיתה מעוניינת בהמשך הקשר.

63. סוגיה שלישית- היכן התקיים הקשר האינטימי-

63.1. בעדותה אצל הנציבה מיום 5.9.19 תיארה המתלוננת קשר מיני יומיומי שהתקיים אחרי השעה 12:00, גם על חשבון זמן עבודה, וכלל גם יציאה למסעדות ולספא.³¹ בעדותה במשטרה מיום 25.11.2019 נתנה המתלוננת פירוט על כך שהפגישות התקיימו באוניברסיטה לאחר השעה 12:00 במחסן, או בקרנטינה (מקלט) או בגג בחדר מעליות, ולעיתים בחדרים להשכרה מחוץ לאוניברסיטה.³²

63.2. לגרסת הנתבע, הקשר האינטימי התנהל אך ורק מחוץ למתקני האוניברסיטה, בחדרים להשכרה או ברכב ולאחר שעות העבודה.³³

64. אנו נוטים להאמין לגרסתה המפורטת של המתלוננת בענין זה. הנתבע נתן גרסה דלה מאד בפרטים לגבי מקומות המפגש. תחילתה היתה בהכחשה גורפת ושקרית של הקשר האינטימי עם המתלוננת. שינוי הגרסאות הקיצוני, פועל לחובתו של הנתבע. גם לאחר שהודה בקשר, הנתבע שטען לפגישות מחוץ לאוניברסיטה, לא סיפק ולו שם של מקום אחד ספציפי בו התקיימו המפגשים למעט הרכב. לפיכך, אנו מאמינים שהיחסים האינטימיים התקיימו הן במתקני האוניברסיטה והן מחוצה לה כפי שטענה המתלוננת.

65. בסיכומיו, העלה הנתבע טענה שאילו היו המפגשים מתנהלים במתקני האוניברסיטה, ניתן היה להוכיח זאת באמצעות מצלמות שקיימות באוניברסיטה. לא קיבלנו את הטענה. ראשית, לא הוכח בפנינו שכל מתקני האוניברסיטה מצולמים, לרבות המקומות בהם נטען שהתקיימו המפגשים האינטימיים. שנית, אף אם היו מצלמות באתרים הרלוונטיים באוניברסיטה, ספק רב אם במועד בו נערכה הבדיקה במשטרה או בפני הנציבה- למעלה משנה וחצי לאחר האירועים, ניתן בכלל לאתר צילומים שנשמרו.

66. סוגיה רביעית – האם לאחר סיום הקשר האינטימי הפליק הנתבע על ישבנה של המתלוננת ושאל את המתלוננת האם היה שווה להחליף את איבר המין שלו באיבר מין של ערבי (בהתייחס לבן זוגה החדש)-

66.1. בעדותה הראשונה בפני הנציבה, טענה המתלוננת שלאחר סיום הקשר האינטימי ולאחר שכבר היה לה בן זוג חדש, הנתבע נתן לה פליק על הישבן לפני שיצאה לחופשה בין

²⁸ ת/18 עדות במשטרה מיום 25.11.2019 עמ' 8 שוי 238-252

²⁹ נספח 12 לכתב תשובה מטעם הנקבל לקובלנה

³⁰ ראה עדות מתלוננת בפרוטוקול מיום 25.7.23 עמ' 22-25

³¹ ת/20 עדות המלוננת אצל הנציבה מיום 5.9.19

³² ת/18 עדות במשטרה מיום 25.11.19 עמ' 2 שוי 44-47

³³ עדות הנתבע בפרוטוקול מיום 25.7.23 עמ' 51 שוי 19-21, ובעמ' 65-66

התאריכים 15.8.19-5.9.19 ואמר לה תהני מהחופש. כשחזרה מהחופשה, שאל אותה אם היה שווה להחליף את איבר מינו באיבר מין של ערבי (בן הזוג החדש).³⁴ על עדות זו חזרה המתלוננת בעדותה במשטרה מיום 25.11.19.³⁵ בעדות בפנינו, חזרה על הדברים אך ציינה שחופשתה נמשכה רק עד 1.9.19.

66.2. הנתבע הכחיש את הטענה בכל עדויותיו.

67. עדותה של המתלוננת היתה באמינה בעינינו יותר מזו של הנלווין בענין זה. אמנם מדובר ב"מילה כנגד מילה", אולם העובדה שהנתבע שיקר במצח נחושה בעדויותיו הראשונות בפני הנציבה ובמשטרה, פועלת לחובתו. יתר על כן, הנתבע בחר מיוזמתו להיבדק בפוליגרף, ואף הציג את הדו"ח בפנינו.³⁶ באותו דו"ח פוליגרף, לא נשאל הנתבע אף שאלה בענין המחלוקת בסוגיה האמורה. אנו סבורים שעצם הבחירה שלא להתעמת עם הסוגיה בפוליגרף, יש בה משום חיזוק לטענת המתלוננת.

68. סוגיה חמישית - השאלה האם הנתבע אמר למתלוננת שהמשך עבודתה תלוי בו?

68.1. בעדותה הראשונה בפני הנציבה טענה מתלוננת שעם תחילת הקשר האינטימי הנתבע אמר שידאג לעתיד שלה, נתן לה להבין שבזכותו היא נמצאת בעבודה, לאחר מכן נתן לה להבין שהקביעות שלה בעבודה נתונה להמלצתו. בעדותה במשטרה, טענה המתלוננת שהיא פחדה להתנגד לקשר המיני עם הנתבע, כדי לא לאבד את מקום עבודתה, ומאחר שהנתבע הבטיח לה תקן ורומם אותה.³⁷ היא הוסיפה שלאחר שאשתו של הנתבע גילתה את דבר הקשר, היא קיבלה ממנה איומים שהיא תדאג שהמתלוננת תאבד את מקום עבודתה, ואולם הנתבע, הרגיע אותה ואמר לה שאין לה מה לדאוג.³⁸

68.2. בדיון בפנינו, הוצג תמליל שיחה שהתנהלה בין המתלוננת לאשתו של הנתבע, בשלב בו גילתה אשת הנתבע על קיום הקשר בין הנתבע למתלוננת. השיחה כוללת קללות ואיומים מפורשים שהמתלוננת לא תמשיך את עבודתה באוניברסיטה, ושהמידע יעבור לבעלה של המתלוננת ולאוניברסיטה.³⁹

68.3. הנתבע מצידו מכחיש שאיים על המתלוננת או נתן לה להבין שהמשך עבודתה תלוי בו. הוא אף הציג דו"ח פוליגרף, שנערך מטעמו, ותומך לכאורה בטענתו שלא אמר למתלוננת שהיא מועסקת בבית החיות בזכותו ולא אמר לה שאם היא תפסיק לקיים עמו מגע מיני, היא תמצא עצמה מחוץ לעבודה.⁴⁰

69. דו"ח הפוליגרף שהציג הנתבע, אינו ראיה לאמיתות תוכנו, מה גם שנערך מטעמו. אין בידנו אפשרות לקבוע אם הנתבע איים על המתלוננת במילים מפורשות כאלה או אחרות או האם הבטיח לה הבטחות למתן קביעות. יחד עם זאת, אין לנו ספק שהנתבע היה בעמדה של כח והשפעה משמעותית על המתלוננת בכל הקשור לקידומה בעבודה או לסיום עבודתה, והמתלוננת בהחלט היתה מודעת לכך. הדברים נבעו גם מעדותו של הנתבע עצמו, שתיאר כיצד לשיטתו היטיב עם המתלוננת הרבה מעבר לנדרש, בכך שלא דווח על חריגות של המתלוננת בעבודה:

³⁴ ת/16 עמ' 2

³⁵ ת/18 עדות במשטרה מיום 25.11.19 עמ' 4 שו' 100-104

³⁶ נספח 2 לכתב תשובה מטעם הנקבל לכתב הקובלנה

³⁷ ת/18 עדות המתלוננת במשטרה מיום 25.11.19 עמ' 2 שו' 41-43

³⁸ ת/18 בעמ' 3 שו' 69-72

³⁹ ת/15 תמליל שיחה בין המתלוננת לאשת הנתבע

יקיייתי נותן חוות דעת טובות אבל היו דברים שהיא התחילה לעשות מה שהיא רוצה בעבודה () בעצמו ראה וזה אני לא יכול לשקר. אמנם על הרבה דברים סגרתי עיניים ולא העברתי לו את זה שלא, לא יודע מה היא תחשוב, לא יודע מה. ⁴¹

דברים אלה מתיישבים עם טענות המתלוננת, שהנתבע אמר שידאג לה בעבודה על רקע הקשר האינטימי, ובתגובה לאיומי הפיטורים שקיבלה מאשת הנתבע.

ניתוח העובדות על פי דרישת הפסיקה בענין ניצול יחסי מרות:

70. סעיף 3א(6) לחוק למניעת הטרדה מינית, קובע שבעבירות הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(3) (הצעות חוזרות בעלות אופי מיני), או לפי סעיף 3(א)(4) (התייחסויות חוזרות המופנות לאדם, המתמקדות במיניותו), ככל שהן מופנות לעובד במסגרת יחסי עבודה, תוך ניצול מרות בעבודה, אין צורך להראות שהאדם הראה למטריד כי הוא לא מעוניין בהצעות או בהתייחסויות אלה.
71. החוק בעצם קובע חזקה של ניצול יחסי מרות, כאשר מתקיים קשר מיני בין עובדים במצב של יחסי מרות. הנטל להפריך את החזקה כאמור, מוטל על כתפי בעל המרות. כך נקבע גם בפסיקה:

"ככלל, אין עובד רשאי לקיים מערכת יחסים אינטימית עם עובדת אשר יש ביניהם יחסי מרות. על כן, בכל מקרה כזה מוטל נטל הראיה על העובד הבכיר להוכיח להגנתו את העדר ניצול יחסי המרות בינו לבין העובדת." ⁴²

72. על פי פסיקת בית הדין הארצי לעבודה, הפרכת חזקת הניצול היא אפשרית, אולם היא מטילה על בעל המרות נטל ראיה כבד, הכולל דיווח על הקשר כבר עם תחילתו, נקיטה בכל הצעדים הנדרשים להסרת המרות וזאת עוד מעבר לעובדות שיכולות להצביע על רצון חופשי בקשר. כך נקבע:

כדי שמערכת יחסים בין ממונה לבין עובדת הכפופה למרותו תיחשב לגיטימית, בהתבסס על אוטונומיית הרצון החופשי והסכמתם של הצדדים לה, רובץ על בעל המרות נטל ראיתי כבד ביותר של הפרכת חזקת הניצול הגלומה בעצם מהותם של יחסים ממין אלה. בהתאם, משהציגה העובדת ראשית ראיה לביצוע מעשים הנטענים להיות הטרדה מינית שנעשו כלפיה על ידי בעל המרות, קמה חזקת הניצול העומדת לחובתו. על בעל המרות נטל ההוכחה המוגבר להפרכת חזקת הניצול וכל עוד לא הופרכה, עומדת חזקה זו בעינה.

הפרכת חזקת הניצול משמעה הפרכת נסיבות ועובדות המגבשות עוולה של הטרדה מינית לפי חוק הטרדה מינית והפרכת "סממנים של ניצול יחסי המרות". במסגרת הפרכת חזקת הניצול ניתן לכלול גם את קיום חובת הדיווח לממונים על בעל המרות, שהיא מן האמצעים בהם נוקט המעסיק, למניעת הטרדה מינית.

⁴⁰ נספח 2 לכתב תשובה מטעם הנקבל לקובלנה

⁴¹ עדות הנתבע בפרוטוקול מיום 25.7.23 עמי 50 שו' 5-1.

⁴² ראה: ע"ע (ארצי) 274/06 פלונית נ' אלמוני, עמ' 63 לפסה"ד (פורסם בנבו)

אולם, טענת הגנה של בעל המרות על שקיים את חובת הדיווח כנדרש, או כי הסתיימו יחסי המרות כתוצאה מהדיווח, אין די במ כשלעצמם כדי להפריך את חזקת הניצול ולהסירה מכתפיו. כך למשל, כאשר נמצא בנסיבות המקרה, כי חובת הדיווח וההתרעה הינם פורמאליים בלבד, ואינם משנים מהותית מיחסי המרות, הישירים או העקיפים, בין הממונה לעובדת או לעובד במקום העבודה.

במסגרת זו, ובנוסף לעצם הדיווח הפורמאלי, על בעל המרות להפריך "סממנים של ניצול יחסי המרות" ובהם: פערי כוחות בעת תחילת הקשר 'הרומנטי' בין הצדדים; הזיקה בין קיום המגע המיני למקום העבודה; הסתרת הקשר או הצהרה עליו בגלוי; בחינת קיומם של פערי הכוחות הנמשכים גם לאחר הדיווח על הקשר; בחינת קיומן של מרות, או השפעה, במישרין או בעקיפין, גם לאחר הדיווח וכל כיוצ"ב.⁴³ (ההדגשה הוספה)

73. במקרה שלפנינו, למרות שהגענו למסקנה שבין הנתבע למתלוננת התנהל קשר מרצון, שהסתיים ביוזמת הנתבע למורת רוחה של המתלוננת, **הנתבע לא עמד בנטל להפריך את חזקת הניצול.**

73.1. הנתבע לא דיווח כלל על הקשר האינטימי. הוא אף הרחיק לכת ושיקר כששאל על ידי [REDACTED] אם מתקיים בינו לבין המתלוננת קשר אינטימי. אמנם גם המתלוננת שיקרה בעניין זה, אבל האחריות לדווח, מוטלת על הנתבע, כבעל המרות.

73.2. הנתבע העיד כי ביקש בשלב כלשהו לעבור לבית חיות אחר. יש בכך משום צעד חיובי ומעשי לביטול יחסי המרות. ואולם בקשתו לא הועלתה עם תחילת הקשר האינטימי, אלא יותר סמוך לאחר סיומו. בנוסף, מאחר שהנתבע לא פירט את הסיבה האמיתית לבקשת ההעברה, בקשתו גם לא נמצאה מוצדקת ולא נענתה. האשם בעניין זה רובץ לפתחו של הנתבע. כך השאיר את עצמו הנתבע במצב של מרות על המתלוננת וניגוד עניינים לנוכח הקשר האינטימי איתה, קשר אותו הוא ממשיך להסתיר. פערי הכוחות בינו לבין המתלוננת נותרו בעינם. התלות של המתלוננת בהמלצת הנתבע על מתן קביעות, או במתן חוות דעת חיוביות נותרה בעינה. בפועל היתה לנתבע השפעה על המשך עבודתה של המתלוננת, שהיתה כאמור בתקופה רגישה- תקופת נסיון לפני קבלת החלטה על מתן קביעות. לחוות הדעת של הנתבע על המתלוננת היתה משמעות רבה בתקופה זו. הנתבע העיד שבמשך תקופה הוא העלים עין ולא העביר ל [REDACTED] דיווחים על התנהלות לא תקינה של המתלוננת⁴⁴. יש בהתנהגות זו משום מעילה באמון המעסיק, שמצפה מהנתבע להעביר דיווחים מלאים ומהימנים בכל עת. האפשרות להימנע מדיווחים מלאים על התנהלות המתלוננת נובעת מכח השליטה והמרות שהיתה לנתבע להחליט על מה ידווח ועל מה לא.

73.3. בנוסף, מערכת היחסים בין הנתבע למתלוננת, היתה מערכת יחסים דיסקרטית המבוססת על מין ולא מעבר לכך. כבר נקבע שמערכת יחסים כזאת, בין ממונה לכפיפה, לא יכולה להחשב כמערכת יחסים לגיטימית שאין בה משום ניצול יחסי מרות.

⁴³ ע"ע (ארצי) 274/06 פלונית נ' אלמוני, עמ' 67 לפסה"ד (פורסם בנבו)

⁴⁴ עדות הנתבע בפרוטוקול מיום 25.7.23 בעמ' 50 שו' 1-5.

"מערכת יחסים של בעל מרות עם מי שכפופה לו, המבוססת על קיום יחסי מין מזדמנים בחדר צדדי ומוסתר במקום העבודה, מדיפה ריח חריף של ניצול יחסי מרות, המאששים את הטענה כי מדובר בהטרדה מינית"⁴⁵

73.4. מעבר לאמור לעיל, נתנו אמון בטענת המתלוננת לפיה, לאחר סיום הקשר האינטימי, הנתבע הפליק לה על הישבן בעת היציאה לחופשה, ושאל אותה בחזרתה מהחופשה האם היא מעדיפה את איבר מינו של החבר הערבי שלה על פני האיבר שלו. התנהגות זו היא כשלעצמה יכולה לבסס הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(5) לחוק למניעת הטרדה מינית, האוסר על "התייחסות מבזה או משפילה המופנית לאדם ביחד למינו או למיניותו". זאת, גם בלי קשר לשאלת יחסי המרות.

74. כבישת התלונה על ידי המתלוננת, והגשתה למעלה משנה לאחר סיום הקשר המיני, רק לאחר המועד בו זומנה לשימוע לפני פיתורים, אין בה כדי להקל עם הנתבע. אמנם אין בכך משום תעודת כבוד למתלוננת, שלא נהגה כמצופה, אבל גם אין בכך כדי לנכות את הנתבע מאשמה. הנתבע כבעל המרות, הוא גם הנושא באחריות. הנתבע צריך היה לצפות אפשרות שתוגש תלונה כנגדו על ניצול יחסי מרות בקשר, וצריך היה למנוע אותה מראש במתן דיווח אמת מיד עם תחילת הקשר. דבר שלא עשה.

75. אשר על כן, אנו מוצאים את הנתבע אשם באישום הראשון- הטרדה מינית לפי סעיף 3.7 לתקנון המשמעת של האוניברסיטה הקבוע בהוראה 005-04, על יצירת קשר מיני תוך ניצול יחסי מרות בעבודה.

2.1. האישום השני- קיום יחסים אינטימיים במסגרת יחסי מרות ו/או אי דיווח על יחסים כאמור, לפי סעיף 3.8 לתקנון המשמעת

76. סעיף 3.8 לתקנון המשמעת באוניברסיטה, קובע כעבירת משמעת:

"קיום יחסים אינטימיים במסגרת יחסי מרות ו/או אי דיווח על יחסים כאמור, הכל כמפורט בנספח א' לנוהל למניעת הטרדה מינית באוניברסיטת תל אביב.

77. בנספח א' לנוהל למניעת הטרדה מינית, שכותרתו "כללים בדבר איסור קיום יחסים אינטימיים בין בעלי קשרי מרות וכפיפות באוניברסיטת תל אביב", נקבעו בין השאר הכללים הבסיסיים הבאים:

77.1. יחסים אינטימיים בהסכמה בין אנשים שיש ביניהם קשרי מרות, מהווה ניגוד עניינים המסכן את סביבת העבודה ועלול להוביל לניצול לרעה של מרות.

77.2. על בעל המרות להמנע מכל יחסים אינטימיים עם הכפוף לו.

77.3. אם כבר נוצרו יחסים אינטימיים, על בעל המרות לדווח עליהם לאלתר כדי לפעול לניתוק קשרי המרות.

77.4. במסגרת הגדרת "קשרי מרות וכפיפות מנהליים", נקבע ש"אלה כוללים אך אינם מתמצים ב: קשרים בין ממונה ישיר או עקיף לעובד, קשרים בין חבר סגל עם חבר צוות מחקר הכפוף לו, חברות בוועדות בהן נידונים ענייני העובד, ייצוג על ידי ועד עובדים,

⁴⁵ ע"ע (ארצי) 274/06 פלונית נ' אלמוני, עמ' 37 לפסה"ד (פורסם בנבו)

קשרים בין עובד קבלן כח אדם או עובד קבלן שירותים לבין עובד אוניברסיטה מולו עובד

וכדומה. (ההדגשה הוספה)

78. כפי שקבענו כאמור לעיל, בין הנתבע למתלוננת התקיימו יחסי מרות לפי כללי הפסיקה. יחסי מרות אלה התקיימו גם לפי הגדרת "קשרי מרות וכפילות מנהליים" המפורטים בנספח א' לנוהל למניעת הטרדה מינית. מדובר בהגדרה רחבה, שאינה מתמצית בקביעה שיחסי מרות מיוחסים רק למי שנרשם כממונה הישיר על העובד בחוזה העבודה שנמסר לו. יחסי מרות מתקיימים גם עם ממונה עקיף, גם עם מי שחבר בוועדות בהן נידונים ענייני העובד, ואפילו בין עובד אוניברסיטה לעובד קבלן שעובד מולו למרות שהוא לא הממונה הישיר שלו.
79. במקרה שלפנינו, הנתבע השתתף באופן קבוע בוועדת שלושה שכללה אותו, את [REDACTED], ואת [REDACTED]. כפי שהעיד [REDACTED], בוועדה זו התקיימו התייעצויות בטרם קבלת החלטות על קידומים או מתן קביעות בעבודה לעובדי בית החיות, ובכלל זה על המתלוננת, כאשר לעמדתו של הנתבע ניתן משקל רב וגם עובדי בית החיות יודעים זאת.⁴⁶ הנתבע הודה בחקירתו בפניו שמתיעצים איתו בענין קידומים של עובדים וכי הוא זה שמחלק את העבודה, התורניות, הוא הגורם הניהולי הראשון שהעובדים פונים אליו.⁴⁷
80. כאמור בנוהל, כל חובות הדיווח על קשרים אינטימיים בין ממונה לכפיף בעבודה, מוטלות על בעל המרות ולא על הכפיף לו.
81. בניגוד לאמור בנוהל, הנתבע לא דיווח על הקשרים האינטימיים שלו עם המתלוננת, ואף שיקר והכחיש את הקשר בתוקף, כאשר [REDACTED] ניסה לברר איתו את הנושא לאחר שאשת הנתבע קיימה איתו שיחה בה ביקשה לבצע הפרדה בין הנתבע למתלוננת על רקע חשדותיה לקשרים אינטימיים ביניהם.⁴⁸ אמנם גם המתלוננת שיקרה ל [REDACTED] כשנשאלה על כך באותו מועד, והכחישה את קיום הקשר האינטימי, אולם כאמור בנוהל, אחריות הדיווח מוטלת על הנתבע כבעל המרות.
82. לאחר שהמתלוננת כבר חשפה את הקשר האינטימי, הנתבע המשיך לשקר בעניין גם בפני הנציבה ואפילו במשטרה בחקירותיו הראשונות. כלומר התנהגותו לא מהווה רק הפרה של חובת הדיווח, אלא היא עולה כדי הכשלה מכוונת של האוניברסיטה בנסיון לבירור האמת, שעליה היה חייב לדווח מלכתחילה.
83. הנתבע נשאר במצב של ניגוד עניינים. המשיך להיות ממונה על המתלוננת, היה חייב בדיווחים על המתלוננת ואף הודה שהעלים עין מחריגות רבות שבצעה בעבודה. בכלל זה הנתבע נתן על המתלוננת חוות דעת, השתתף בקבלת ההחלטה ליתן תקן למתלוננת על פני עובד אחר בבית החיות, השתתף בישיבה בה נקבעה למתלוננת הארכת תקופת הנסיון לקביעות, השתתף בישיבת זימון לשימוע לפני פיטורים. בכל אלה, פעל בניגוד עניינים, מבלי לדווח על כך.
84. לאור האמור, אנו מוצאים את הנתבע אשם בעבירה של קיום יחסים אינטימיים במסגרת יחסי מרות וא/או אי דיווח על יחסים כאמור, לפי סעיף 3.8 לתקנון המשמעת.

⁴⁶ עדות [REDACTED] בפרוטוקול מיום 8.5.23 עמ' 23 שוי' 14 – עמ' 24 שוי' 18

⁴⁷ עדות הנתבע בפרוטוקול מיום 25.7.23 עמ' 71 שוי' 23 – עמ' 72 שוי' 6.

⁴⁸ עדות [REDACTED] בפרוטוקול מיום 8.5.23 עמ' 33-34.

3.1. האישום השלישי - התנכלות לפי סעיף 3.7 לתקנון המשמעת, על כך שלאחר סיום הקשר האינטימי עם המתלוננת ובשל סיום הקשר, התלונן הנתבע על תפקודה, באופן שהשפיע על מעמדה המקצועי באוניברסיטה

85. החוק למניעת הטרדה מינית 1998, מגדיר התנכלות בסעיף 3(ב) כך:
"התנכלות היא פגיעה מכל סוג שהוא שמקורה בהטרדה מינית, או בתלונה או בתביעה, שהוגשו על הטרדה מינית."
86. התקנון למניעת הטרדה מינית באוניברסיטה מגדיר התנכלות כך:
"מבלי לגרוע מההגדרה בחוק, התנכלות היא פגיעה מכל סוג שהוא בנפגע, בעד או בצד שלישי שנקט עמדה לטובת הנפגע, שנעשתה בקשר עם הטרדה מינית או עם תלונה או תביעה בגין הטרדה מינית או התנכלות."
87. טענת ההתנכלות העיקרית המופנית כלפי הנתבע, היא שלאחר סיום הקשר האינטימי עם הנתבע, ולאחר שהכירה בן זוג חדש, החל הנתבע להתלונן אצל [REDACTED] על תפקוד לקוי של המתלוננת בעבודה, בעיקר בעניין היעדרויות ודיווחי נוכחות שאינם נכונים, כדי להביא למצב שהמתלוננת לא תקבל קביעות בעבודה. כראיה לענין זה, הוצגה בפנינו הודעת דוא"ל שכותבת [REDACTED] ל [REDACTED], בו היא מעדכנת אותו שביום 4.8.2019, הנתבע דווח לה על דיווחי נוכחות כוזבים של המתלוננת ושל עובדת נוספת.⁴⁹
88. לא נטען, וממילא לא הוכח בפנינו, שהדיווחים שהעביר הנתבע על המתלוננת בעניין היעדרויותיה מהעבודה או בעניין דיווחים כוזבים שהעבירה, היו דיווחים שקריים [REDACTED], אחראית כח אדם בבית החיות, אישרה בעדותה שהודעות ודיווחים על חריגות של עובדים מסדרי העבודה, כדוגמת הדיווח שהעביר הנתבע על המתלוננת ועל עובדת נוספת ביום 4.8.19, היו עניין שגרתי שהועבר על עובדים נוספים מעת לעת⁵⁰, ולא היו עניין שיוחד דווקא למתלוננת.
89. [REDACTED] העיד, שהוא בעצמו, ללא תלות בדיווחים של הנתבע, נוכח בביקורות שערך, שהמתלוננת דיווחה דיווחים לא אמינים בעבודה, לדוגמא: בשעה 09:00 בבוקר רשמה תיעוד כוזב כאילו כבר ביצעה גם את הביקורת לחיות בצהריים בשעה 14:00. [REDACTED] אישר בעדותו שהדיווחים הכוזבים הללו, הם שהביאו לחשיבה מחדש, האם המתלוננת ראויה לקביעות בעבודה.⁵¹
90. מתיעוד שיחת המשוב שנערכה למתלוננת ביום 28.7.19, בדבר ההחלטה להאריך לה את תקופת הנסיון בעבודה, עולה שהטענות בדבר דיווחים לא אמינים הוצגו בפני המתלוננת, ולא הוכחשו. עוד עולה, שהמתלוננת כבר קיבלה בעבר התראות בנושא.⁵²
91. אין ספק שחלק מתפקידו של הנתבע הוא לפקח על עובדי בית החיות ובמידת הצורך לדווח על חריגות שלהם מנהלי העבודה התקינים. לפיכך, הדיווחים שהעביר הנתבע על חריגות של המתלוננת בעבודתה, התחייבו מעצם תפקידו. אלה היו דיווחי אמת, ולא נבעו מהתנכלות בעבודה.

⁴⁹ ת/6

⁵⁰ עדות [REDACTED] בפרוטוקול מיום 8.5.23 עמ' 17-16.

⁵¹ עדות [REDACTED] בפרוטוקול מיום 8.5.23 בעמ' 27-26.

⁵² נספח 4

92. יתרה מכך, אנו סבורים שלכל הפחות בתקופת הקשר האינטימי שהתנהל בין הנתבע למתלוננת, היטיב הנתבע עם המתלוננת, על חשבון חובתו מתוקף תפקידו, ולא דיווח על חריגות נוכחות בעבודה של המתלוננת, למרות שהיה מחוייב בכך. כך, המתלוננת העידה שבתקופת הקשר האינטימי, אחרי השעה 12:00, דהיינו עדיין בשעות העבודה, היא היתה מקיימת עם הנתבע מפגשים אינטימיים. הנתבע מצידו העיד שביחס למתלוננת: **"הרבה דברים סגרותי עיניים ולא העברתי לו () את זה שלא יודע מה היא תחשוב"**⁵³. דברים אלה, מתיישרים עם טענות המתלוננת על כך שהיא נהגה להיעדר מעבודה לצורך מפגשים אינטימיים עם הנתבע, אשר ככל הנראה, היה שותף לדברים ולכן גם נמנע מלקיים את חובתו לדווח עליהם. כך, נהנתה המתלוננת מיחס מועדף שלא הגיע לה.

93. טענה נוספת של המתלוננת היתה שכחלק מההתנכלות, הנתבע שלח אותה לבצע עבודות נקיין באזור שהיא לא אמורה להיות בו- בצד ה"מלוכלך" של בית החיות () להבדיל מהצד הסטרילי בו עבדה בדרך כלל. איננו קבלים טענה זו. כמטפל האחראי על בית החיות, תפקידו של הנתבע הוא לחלק את העבודה בבית החיות לפי הצרכים המשתנים. לא נטען, וממילא לא הוכח בפנינו, שהעבודה בצד ה"מלוכלך" של בית החיות, היא עבודה שונה מהותית או קשה יותר, מאשר עבודה בצד הסטרילי. גם לא נטען ולא הוכח בפנינו שהעבודה בצד ה"מלוכלך" לא נבעה מצורכי השעה, כגון החלפת עובד חסר וכדומה.

94. ביזמון לשימוע שנמסר למתלוננת ביום 2.9.2019⁵⁴, הועלו כנגדה טענות בדבר דיווחים לא אמינים, הפסקות מרובות בעבודה והתווספה גם הטענה בדבר חבלה במכשיר המעבדה IVIS CT שאותו כיבתה בניגוד להנחיות מפורשות ותוך פגיעה במחקרים שנערכו באמצעותו. בעדותה בפנינו, טענה המתלוננת שכיבתה את המכשיר לפי הנחייתו של הנתבע, שאמר לה לכבות את המכשיר לצורך הגעה של טכנאי. הנחיה שככל שניתנה באופן זדוני, יכולה להצביע על נסיון התנכלות מצד הנתבע.

95. אנו דוחים את הטענה שהמתלוננת כיבתה את מכשירי ה IVIS בהוראת הנתבע, מכמה סיבות:

95.1. העיד, שמכשיר ה IVIS הוא מכשיר יקר מאד, שהיו איתו הרבה תקלות בגלל טענות שמישהו מכבה את המכשיר, ולכן **"כתבנו מכל הצדדים לא לכבות לא לוגעת"**. כשנשאלה המתלוננת לראשונה האם כיבתה את המכשיר, היא השיבה בשלילה. את הטענה שקיבלה הנחיה מהנתבע לכבות את המכשיר, היא העלתה רק לאחר שהתברר שהאירוע צולם, שהיא תועדה בצילום כמי שמכבה את המכשיר, ולאחר שקיבלה את הזימון לשימוע וסיפרה על הקשר האינטימי עם הנתבע.⁵⁵ ככל שהמתלוננת קיבלה הוראה מהנתבע לכבות את המכשיר, צריכה היתה לומר זאת כבר בתחקיר הראשוני, ולא היתה לה סיבה לשקר. לפיכך, לא נתנו אמון בטענת המתלוננת בענין זה.

95.2. הנתבע הכחיש שנתן למתלוננת הנחיה לכבות את המכשיר, ואף הציג דו"ח פולגרף שערך מטעמו, בו יצא דובר אמת בטענתו שלא הנחה את המתלוננת לכבות את הכשיר או לחבל בו.⁵⁶ הנתבע גם הכחיש שידע שהותקנו מצלמות שמתעדות את סביבת המכשיר. עדותו זו קיבלה חיזוק בעדותו של (), שאף הוא לא ידע על הותקנת המצלמות שנעשו בהליך חשאי. כך אמר: **"מישהו מהביטחון עשה לי אמבוש, שם לי מצלמה נסתרת בתוך בית**

⁵³ עדות הנתבע בפרוטוקול מיום 25.7.23 בעמ' 50 שו' 1-5.

⁵⁴ נספח ת/5

⁵⁵ עבודת () בפרוטוקול מיום 8.5.23 עמ' 29 שו' 22 – עמ' 30 שו' 4

⁵⁶ דוח פולגרף נספח 2 לכתב תשובה מטעם הנקבל לכתב הקובלנה.

החיות וככה גילינו בעצם מי מכבה את הדבר הזה.⁵⁷ בהיעדר ידיעה על התקנת המצלמות, גם לא ניתן לייחס לנתבע ניסיון זדוני להתנכל למתלוננת במתן הנחיה שתגרום לה להיתפס.

96. לאור האמור לעיל, אנו מוצאים את הנתבע זכאי מביצוע העבירה הנטענת של התנכלות על פי סעיף 3.7 לתקנון המשמעת.

התייחסות לטענות נוספות שהועלו במסגרת ההליך

97. במסגרת ההליך הועלו מספר טענות נוספות שטרם התייחסנו אליהן, כמפורט להלן.

98. [Redacted text block]

99. הנתבע העלה בסיכומיו טענה שהאוניברסיטה עצמה כשלה ולא פעלה לפי נוהליה, כאשר לא ביצעה הפרדה בין המתלוננת לנילון לאחר שאשת הנילון שוחחה עם [Redacted] וביקשה להפריד ביניהם לנוכח חשדותיה בדבר קשרים אינטימיים ביניהם. בעניין זה, העיד [Redacted] כי ניסה לברר את הטענה הן עם הנתבע והן עם המתלוננת ושניהם הכחישו אותה. בנסיבות אלה, לא מצאנו כל פסול בהתנהלות האוניברסיטה באותה עת, מה גם שהאוניברסיטה לא עומדת לדין משמעתי במקרה שלפנינו.

100. הנתבע העלה טענה שהאוניברסיטה לא נוהגת עמו בשוויון. כך, בעוד הוא נתבע לדין, האוניברסיטה לכאורה לא טיפלה בתלונה שהגיש עובד בשם [Redacted] על המתלוננת, שעניינה ככל הנראה הטרדה מינית. [Redacted] נחקר על כך וסיפר שהתלונה היתה בקשר עם בקשה של המתלוננת מאותו עובד שיעשה לה מסאג', ושיסייע לה למחוק אפליקצית היכרויות בטלפון. לדברי [Redacted] הוא הותיעץ בנושא עם הנציבה ומאחר שמדובר היה בעובדים שאין ביניהם יחסי מרות, וממילא המתלוננת חדלה מבקשתה כשהבינה שהעובד לא מעוניין בכך, לא נמצא בזה דבר.⁶² מעדות המתלוננת, עלה שהיא גם חולקת על הדברים וכי לא ביקשה שיעשה לה מסאג' אלא דיברה

⁵⁷ עדות [Redacted] בפרוטוקול מיום 8.5.23 עמ' 30 שוי 3-4

⁵⁸ ת/14

⁵⁹ ת/8 עמ' 8 שוי 215-216

⁶⁰ ת/10 עמ' 3 שוי 33 – עמ' 4 שוי 60 עדות הנתבע במשטרה מיום 8.4.2021

⁶¹ עדות הנתבע בפרוטוקול מיום 25.7.23 בעמ' 84-86

על כך שראוי שייעשה מסאגי לעובדים שעבדו קשה... לא מצאנו בדברים אלה משום רלוונטיות להליך הנוכחי, וממילא אין בהליך הנוכחי כדי לקבוע ממצאים באירוע האחר הנטען.

101. בהתייחס לטענת הנתבע שהאוניברסיטה לא עשתה מספיק כדי לחזק נהלים למניעת הטרדה מינית, העיד [REDACTED] שבסביבות שנת 2018 הנציבה העבירה הדרכה פרונטלית לעובדי בית החיות בענין מניעת הטרדה מינית ומאז העובדים עוברים הדרכות בלומדה של אוניברסיטה.⁶³ בחקירתו הנגדית הוסיף ואמר כך: "בואי נעשה את זה פשוט, בעקבות מקרה שהיה לנו לפני כמה שנים במטפל בתוך בית החיות, אין מעב שזה לא היה ביוור כשמש. בצהרי היום שהנתבע הוא המטפל הראשי ואין שום סיכוי שיכול להיות לו משהו עם אחת העובדות, שאם יש משהו, זה בניגוד לכללים ולהדרכות ולהכל. זה היה בדור מעבד לכל ספק."⁶⁴ עדותו של [REDACTED] הייתה אמינה בעינינו. יתרה מכך, התקנון למניעת הטרדה מינית באוניברסיטה מפורסם וגלוי. לפיכך אנו דוחים את טענת הנתבע, בענין אי ידיעת הנהלים. יתרה מכך, כאשר התפתח הקשר בין הנתבע למתלוננת, היה הנתבע צריך באופן אקטיבי לבחון את תקנון המשמעת והתקנון למניעת הטרדה מינית לנוכח ויגוד העניינים שעמד בו.

חברת הועדה סמדר אמזלג: אני מסכימה.

חבר הועדה עדי לייטמן: אני מסכים.

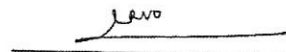
סוף דבר

102. אנו מרשיעים את הנתבע בעבירה על סעיף 3.7 לתקנון המשמעת בגין יצירת קשר מיני תוך ניצול יחסי מרות בעבודה.
103. אנו מרשיעים את הנתבע בעבירה על סעיף 3.8 לתקנון המשמעת בגין קיום יחסים אינטימיים במסגרת יחסי מרות ואי דיווח על יחסים כאמור.
104. אנו מזכים את הנתבע מאשמת ביצוע עבירה על סעיף 3.7 לתקנון המשמעת בגין התנכלות.
105. שאלת אופן פרסום פסק הדין, תוכרע עם מתן גזר הדין.

ניתן בתאריך 12.10.2023 שלא במעמד הצדדים.

מר עדי לייטמן

עדי לייטמן

גבי סמדר אמזלג

חברי בית הדין למשמעת - סגל מנהלי

⁶² עדות [REDACTED] בפרוטוקול מיום 8.5.23 עמ' 34 שוי 22 - 35 שוי 12.

⁶³ עדות [REDACTED] בפרוטוקול מיום 8.5.23 עמ' 36.

⁶⁴ עדות [REDACTED] בפרוטוקול מיום 8.5.23 עמ' 43 שוי 12-4.